

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **D. D.**, narozený „X“,
bytem „X“,

proti

žalovaného: **Magistrát města Ústí nad Labem, správní odbor,**
sídlem Velká Hradební 2336/8, 401 00 Ústí nad Labem,

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobce domáhal, aby soud vyslovil, že zásah žalovaného spočívající v zahájení a vedení řízení o zadržení řidičského průkazu na základě oznámení o zadržení řidičského průkazu ze dne 20. 7. 2019 vydaného dopravním inspektorátem Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje je pro nesplnění hmotněprávních podmínek nezákonný, a zakázal žalovanému v tomto zásahu pokračovat.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že byl dne 19. 7. 2019 po 22. hodině v místě svého bydliště kontrolován příslušníky Policie České republiky, kteří zde na parkovišti před domem čp. „X“ v ulici Neštěmická v Ústí nad Labem vyšetřovali dopravní nehodu, kterou měl způsobit řidič motorového vozidla Fiat Ducato 250, reg. značky „X“, a to poté, co žalobce byl (zřejmě třetími osobami přítomnými u vyšetřování nehody) identifikován jako vlastník uvedeného vozidla. Při této kontrole byl žalobce policisty vyzván, aby se podrobil dechové zkoušce přístrojem Dräger. Té se dobrovolně podrobil, přičemž při první dechové zkoušce v 22:27 hod. u něj byla zjištěna přítomnost 0,55 g/kg alkoholu v dechu, při druhé dechové zkoušce v 23:03 hod. přítomnost 0,43 g/kg alkoholu v dechu.
3. Na základě pozitivních výsledků dechových zkoušek byl žalobci s odkazem na § 118b odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) [pozn. soudu – myšlen zřejmě § 118a odst. 1 písm. d) tohoto zákona] zadržen řidičský průkaz a současně byl poučen, že po dobu zadržení řidičského průkazu nesmí řídit motorové vozidlo. O zadržení řidičského průkazu mu policisté z dopravního inspektorátu Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje vydali Potvrzení o zadržení řidičského průkazu ze dne 19. 7. 2019, č. j. KRPU-1125-9/DNUL-2019-K. Žalobce je v potvrzení označen jako řidič-vlastník vozidla Fiat Ducato 250, reg. značky „X“. Dále je v něm uvedeno, že *„k dopravní nehodě došlo v době od 19. července 2019 20:30 hod. do 19. července 21:45 hod. v Ústí nad Labem v ul. Neštěmická na parkovišti před domem čp. „X“. K dopravní nehodě dle provedeného šetření a dle sdělení účastníků a svědků dopravní nehody došlo tak, že řidič vozidla tov. zn. Fiat Ducato, rz „X“ jel z kolmého parkovacího stání v ul. Neštěmická před domem, kdy se plně nevěnoval řízení a pravou boční částí vozidla narazil do levé boční části zde zaparkovaného vozidla tov. zn. Ford Focus, rz „X“, které zde zaparkoval p. M. **Majitel vozidla tov. zn. Fiat Ducato p. D. byl na základě podezření z řízení vozidla** (pozn. soudu – zvýrazněno žalobcem) vyzván k provedení dechové zkoušky, kdy tato byla pozitivní [...]“.*
4. Oznámením o zahájení správního řízení o zadržení řidičského průkazu ze dne 23. 7. 2019, č. j. MMUL/SPO/RŘ/106441/2019/PipD-3, které žalobci bylo doručeno dne 25. 7. 2019, bylo proti žalobci žalovaným zahájeno správní řízení vedené na podkladě § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu ve věci zadržení řidičského průkazu.
5. Podnětem pro zahájení tohoto řízení bylo Oznámení o zadržení řidičského průkazu ze dne 20. 7. 2019, č. j. KRPU-1125-10/DNUL-2019-KM, vydané dopravním inspektorátem Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje (dále jen „oznámení o zadržení řidičského průkazu“), ve kterém je uvedeno, že *„dne 20. 7. 2019 byl z důvodů uvedených v § 118a odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) ve znění pozdějších předpisů zadržen řidičský průkaz čísla „X“, stát: ČR, pro skupiny ŘO: A1, A2, AM, B, B1 podle § 118b odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a z změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) ve znění pozdějších předpisů, řidiči D. D., bytem „X“, stát: ČR.“*
D. D. porušil ustanovení § 5 odst. 1 písm. b) a odst. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a z změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) ve znění pozdějších předpisů a je důvodně podezřelý ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k a § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

pozemních komunikacích a z změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) ve znění pozdějších předpisů tím, že k dopravní nehodě došlo v době od 19. července 2019 20:30 hod. do 19.: července 2019 21:45 hod. v Ústí nad Labem, v ul. Neštětická na parkoviště před domem č. p. „X“. K dopravní nehodě dle provedeného šetření a dle sdělení účastníků a svědků dopravní nehody došlo tak, že řidič vozidla tov. zn. Fiat Ducato, rz. „X“ jel z kolmého parkovacího stání v ul. Neštětická před domem č. p. „X“, kdy se plně nevěnoval řízení a pravou boční částí vozidla narazil do levé boční části zde zaparkovaného vozidla tov. zn. Ford Focus, rz. „X“, které zde zaparkoval p. M. Majitel vozidla tov. zn. Fiat Ducato p. D. byl na základě podezření z řízení vozidla vyzván k provedení dechové zkoušky, kdy tato byla pozitivní, v čase 22:27 hod. byla provedena první dechová zkouška s výsledkem 0,55 ‰, následně byla v čase 23:03 hod. provedena druhá dechová zkouška s výsledkem 0,43 ‰. Ke zranění osob při dopravní nehodě nedošlo. Technická závada, jako příčina dopravní nehody, nebyla na místě ohledáním zjištěna ani uplatněna. Sidičský průkaz čísla „X“ byl předán obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností.“

6. Tento podle žalobce poněkud svérázný a místy obtížně uchopitelný popis průběhu skutkového děje, který podle něj popíral mj. princip presumpce neviny, reprodukoval žalovaný tak, že v potvrzení o zadržení řidičského průkazu a oznámení o zadržení řidičského průkazu je „uvedeno, že dne 19. 7. 2019 Vám byl v souladu s ustanovením § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu, zadržen policistou výše uvedený řidičský průkaz z důvodu uvedeného v § 118a odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, jelikož jste řídil osobní motorové vozidlo po předchozím požití alkoholických nápojů nebo v takové době po požití alkoholického nápoje, kdy ještě po požití alkoholického nápoje, kdy ještě pod vlivem alkoholu (naměřená hodnota 0,55 promile a 0,43 promile alkoholu v dechu)“.
7. Žalobce uvedl, že si je plně vědom toho, že ve správním řízení je vydáváno rozhodnutí, proti němuž se může bránit žalobou. Má nicméně za to, že žalovaný se při posuzování otázky, zda jsou zde dány důvody, pro které je namísto předchozí faktický úkon policie formálně stvrdit (tj. že řidičský průkaz měl být policisty vskutku zadržen), uchýlil k ryzímu formalizmu obsahujícímu prvky libovůle. Za zcela zásadní v tomto směru považuje především to, že žalovaný nijak blíže nezkoumal, zda měl policista za daných okolností pravomoc žalobci řidičský průkaz zadržet, a kromě podkladů, které obdržel od policejních orgánů, nic nenasvědčuje tomu, že by učinil nebo alespoň hodlal učinit jakékoli vlastní (tj. důkazně podložené) zjištění ohledně průběhu skutkového děje, tj. za jakých konkrétních okolností mu byl policistou zadržen řidičský průkaz.
8. Žalobce nijak nepopírá, že v inkriminované době, tj. dne 19. 7. 2019 v čase 22:27 hod., resp. v čase 23:03 hod, byl pod vlivem alkoholu. Namítá však, že z ničeho nevyplývá, že by v této době, resp. v době bezprostředně předcházející také řídil vozidlo tov. zn. Fiat Ducato, reg. zn. „X“, popř. nějaké jiné vozidlo či se alespoň jakoukoli jinou formou přímo účastnil silničního provozu. Nebyl tedy řidičem ve smyslu § 2 písm. d) zákona o silničním provozu, tj. kvalifikovanou osobou, kterou by policisté vůbec byli oprávněni vyzvat k provedení dechové zkoušky, natožpak jí na základě nezákonně provedené dechové zkoušky zadržet řidičský průkaz.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro nedůvodnost. Ve svém vyjádření shrnul podle něj relevantní události, které vyplývají z potvrzení o zadržení řidičského průkazu, oznámení o zadržení řidičského průkazu, oznámení přestupku ze dne 16. 9. 2019, č. j. KRPÚ-1125-

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

30/DNUL-2019-EPC, a úředních záznamů o podání vysvětlení ze dnů 19. a 20. 7. 2019, kdy vysvětlení podali svědci nehody Z. Ch., K. Ch., V. P. a N. N.

10. Jelikož právní úprava obsažená v ustanoveních § 118a až § 118c zákona o silničním provozu na sebe vzájemně navazuje, považoval za nutné vyjádřit se též k části žaloby (pozn. soudu – tato část žaloby je na základě usnesení zdejšího soudu ze dne 9. 10. 2019, č. j. 16 A 27/2019-11, projednávána samostatně v řízení vedeném pod sp. zn. 16 A 27/2019) směřující proti jednání Police České republiky. K argumentaci žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2011, č. j. 2 As 1/2011-60, podle kterého *„řidičem, na něhož se vztahuje povinnost vymezená v § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, bude i ten řidič, který byl přímým účastníkem silničního provozu před určitým časovým okamžikem. Musí zde však existovat na první pohled zjevná souvislost mezi důvodem k učinění výzvy a účastí vyzývané osoby v provozu na pozemních komunikacích jakožto řidiče“*. Dle názoru žalovaného je tato souvislost v daném případě dána především tím, že žalobce je vlastníkem vozidla tov. zn. Fiat Ducato, reg. zn. „X“, a že jej svědci ještě před učiněním výzvy k podrobení se kontrole na přítomnost alkoholu označili za řidiče tohoto vozidla v době nehody. Tyto indicie vedly policejní orgány k důvodnému podezření, že žalobce byl účastníkem nehody. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu k učinění výzvy podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu postačovalo toliko důvodné podezření, že žalobce účastníkem silničního provozu byl, resp. že se mohl na konkrétní dopravní nehodě podílet a nebylo nutné prokazovat, zda se žalobce skutečně dopravní nehody účastnil. Zákon neukládá orgánu rozhodujícímu o zadržení řidičského průkazu, aby zkoumal, zda řidič spáchal přestupek, tedy naplnil všechny znaky jeho skutkové podstaty, pro úvahu o zadržení je důležitá jen existence podezření z řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu, v tomto případě bylo podezření založeno na tom, žalobci bylo při první dechové zkoušce naměřeno nejprve 0,55 promile a při opakované dechové zkoušce 0,43 promile alkoholu v dechu.
11. Podle žalovaného tak byly v daném případě splněny hmotněprávní předpoklady pro postup policie spočívající v zadržení řidičského průkazu, stejně jako pro postup žalovaného spočívající v zahájení řízení o zadržení řidičského průkazu. Daný postup byl nejen vhodný, nýbrž i potřebný a zcela v souladu se zákonem.
12. Nad rámec výše uvedeného žalovaný dodal, že v řízení o přestupku, které vede Magistrát města Ústí nad Labem, odbor přestupkových agend, byl žalobce, byť zatím nepravomocně, uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d), písm. i) bod 2 a písm. k) zákona o silničním provozu a byl mu uložen správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Po právní moci rozhodnutí o přestupku by byl žalobce, pokud by mu již dříve nebyl řidičský průkaz zadržen, vyzván, aby jej odevzdal, čímž by se dosáhlo téhož, jako předchozím zadržením, tj. faktické dopady obou rozhodnutí by byly totožné, rozdíl by byl jen v okamžiku, od kterého by doba začala běžet.
13. Žalovaný navrhl, aby soud spolu se zamítnutím žaloby rozhodl tak, že žalobce je povinen uhradit mu náhradu nákladů řízení ve výši 300 Kč za každý úkon dle vyhlášky č. 254/2015 Sb.

Ústní jednání soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

14. K jednání soudu konanému dne 19. 5. 2021 se žalobce i přes řádné doručení předvolání bez omluvy nedostavil. Jednáno proto bylo v jeho nepřítomnosti.
15. Pověřený pracovník žalovaného při tomtéž jednání odkázal na písemné vyjádření k žalobě a obsah správního spisu s tím, že nadále navrhoval zamítnutí žaloby s tím, že přiznání náhrady nákladů nepožaduje a výslovně se jí vzdává.

Posouzení věci soudem

16. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005–65, publ. pod č. 603/2005 Sb. NSS, je pro shledání důvodnosti podané žaloby vyžadováno kumulativní splnění šesti podmínek: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování „zásahu“ (6. podmínka). Není-li byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.
17. Podle § 87 odst. 1 zákona s. ř. s. platí, že soud o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem rozhoduje na základě skutkového a právního stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. V § 87 odst. 2 větě první s. ř. s. je pak zakotveno, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Žalovaným je pak podle § 83 s. ř. s. správní orgán, který podle žalobního tvrzení zásah provedl.
18. Soud se v první řadě musel zabývat tím, zda je podaná žaloba na ochranu před nezákonnými zásahy přípustná, neboť podle § 85 s. ř. s. platí, že žaloba je nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.
19. Jakkoliv žalobce označil za nezákonný zásah i vedení řízení, z logiky věci plyne, že brojil primárně proti zahájení správního řízení o zadržení jeho řidičského průkazu. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 8. 11. 2018, č. j. 10 As 220/2016-204, shrnul, že „*jíž v rozsudku ze dne 31. 1. 2011, č. j. 2 Aps 4/2010-63, bod 23, konstatoval, že samotné zahájení správního řízení nemá vůči jeho účastníku přímý donucující charakter, nejde ani o přímý a bezprostřední zásah do svobodné sféry jednotlivce, a proto se pojmově nemůže jednat o nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Pokud zahájení správního řízení nemá donucující povahu, byť by (snad) byl tento úkon učiněn v rozporu se zákonem, může se jednat pouze o vadu správního řízení, proti níž lze uplatnit výtku v řízení o opravných prostředcích proti rozhodnutí ve věci samé, event. posléze v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. [...]*“

Pomocí zásahové žaloby zpravidla nelze docílit „předstižného“ posouzení takových jednotlivých procesních úkonů správního orgánu, jejichž zákonnost má mít význam při posuzování konečného rozhodnutí. Zásahová žaloba není alternativou žaloby proti rozhodnutí podle § 65 s.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ř. s. Žalobce nemůže zásahovou žalobu libovolně použít vedle žaloby proti rozhodnutí, aby znásobil své šance na úspěch ve věci samé. Zásahová žaloba je doplňkem žaloby proti rozhodnutí. Je jakousi „záchrannou sítí“ pro situace, v nichž si nelze vystačit s žalobou proti rozhodnutí, protože akt veřejné správy není možno jako rozhodnutí identifikovat pro absenci některého z jeho znaků (srov. usnesení rozšířeného senátu čj. 7 Aps 3/2008-98, č. 2206/2011 Sb. NSS, věc Olomoucký kraj, body 19 až 21; či rozsudek ze dne 23. 11. 2017, čj. 9 As 238/2017-89, věc CHAPS). [...]

Tak tomu může být např. u těch postupů, u kterých není jisté, zda budou ukončeny vydáním rozhodnutí (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 8. 2005, čj. 2 Afs 144/2004-110, věc Lesy Vyšší Brod), případně u těch postupů, kde zákon ani vydání konkrétního rozhodnutí nepředpokládá (srov. např. rozsudky NSS ze dne 10. 6. 2015, čj. 2 Afs 234/2014-43, č. 3290/2015 Sb. NSS, věc Veletrhy Brno a ze dne 14. 8. 2014, čj. 10 Afs 28/2014-51, věc GLOBAL HOLDING). Zásahová žaloba může být využita i u excesů uvnitř probíhajícího správního řízení (již shora zmíněné nezákonné prohlídky, nezákonné zabavování citlivých dokumentů apod.). NSS nevylučuje, že zahájení správního řízení může samo o sobě představovat nezákonný zásah, avšak tyto případy budou v praxi zcela výjimečné. Jistě by nebylo v pořádku, pokud by žalovaný zahájil totéž správní řízení co do zkoumání existence kartelu u osoby, která zjevně nevykonává žádnou ekonomickou činnost, nebo pokud by zahájil řízení k vyšetření jednání, jehož protiprávnost zjevně nemůže zkoumat (je mimo působnost správního orgánu), či pokud by zahájil a vedl správní řízení ve vztahu k zjevně promlčenému deliktu (§ 23 zákona o ochraně hospodářské soutěže).“ (pozn. soudu – zvýraznění provedeno zdejším soudem)

20. Zdejší soud se domnívá, že takovýmto výjimečným případem, kdy za nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. je možno spatřovat i zahájení řízení (a tím pádem i jeho vedení), může za určitých okolností být zahájení řízení o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku podle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu.
21. Podle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu obecní úřad obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení o zadržení řidičského průkazu podle § 118b zahájí řízení, na základě něhož lze rozhodnout o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo o trestném činu; jde-li o podezření ze spáchání trestného činu, zahájí řízení po předchozím souhlasu státního zástupce. Rozhodli-li obecní úřad obce s rozšířenou působností o zadržení řidičského průkazu, oznámí to bez zbytečného odkladu obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k vedení registru řidičů držitele řidičského oprávnění a postoupí mu zadržený řidičský průkaz k úschově.
22. Podle § 118c odst. 2 zákona o silničním provozu obecní úřad obce s rozšířenou působností vrátí zadržený řidičský průkaz bez zbytečného odkladu jeho držiteli, jestliže
 - a) nerozhodne o zadržení řidičského průkazu podle odstavce 1,
 - b) v pravomocně skončeném řízení o skutku, pro který byl řidičský průkaz zadržen, nebyl uložen trest nebo správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, nebo
 - c) nebylo pravomocně skončeno řízení o skutku, pro který byl řidičský průkaz zadržen, a ode dne zadržení řidičského průkazu uplynula doba, na kterou
 1. byl rozhodnutím vydaným v prvním stupni řízení o tomto skutku uložen trest nebo správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

2. lze uložit trest nebo správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel za tento skutek.

23. Z § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu vyplývá, že důsledkem zahájení řízení o zadržení řidičského průkazu podle tohoto ustanovení je nenavrácení průkazu zadrženého policií řidiči v (pořádkové) lhůtě pěti pracovních dnů ode dne doručení oznámení o zadržení řidičského průkazu policií podle § 118b téhož zákona. Řidičský průkaz v tom případě má být vrácen účastníkovi až když nastanou skutečnosti uvedené v § 118c odst. 2 zákona o silničním provozu. Těmito skutečnostmi přitom mohou podle písm. b) nebo c) tohoto ustanovení být i situace, kdy v zahájeném řízení o zadržení řidičského průkazu není vydáno rozhodnutí, proti kterému by následně byla přípustná obrana prostřednictvím v první řadě opravných prostředků. Důsledkem zahájení řízení o zadržení řidičského průkazu tedy je situace, která na rozdíl od „běžného“ zahájení správního řízení je bezprostředním zásahem do práv jednotlivce, přičemž jde zároveň o řízení, které nemusí být ukončeno vydáním rozhodnutí v tomto řízení.
24. Autoři komentáře k § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu uvádějí, že „*ustanovení § 118c odst. 1 je formulováno tak, jako by obecní úřad obce s rozšířenou působností takové řízení vždy musel zahájit. Domníváme se však, že takový výklad zákona by nebyl správný, respektive bylo by neúčelné a v rozporu se zásadou procesní ekonomie striktně vyžadovat zahájení řízení i tam, kde již ze samotného oznámení o zadržení řidičského průkazu policistou je zřejmé, že k dalšímu zadržení řidičského průkazu nemá dojít, neboť jednání, pro které byl řidičský průkaz zadržen, vůbec či s velkou pravděpodobností nevykazuje znaky přestupku. O takové případy může jít tehdy, pokud při podezření na řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu bude dechovým analyzátozem zjištěna hladina alkoholu nižší než 0,25 g/kg [viz komentář k § 5 odst. 1 písm. g)]. V takovém případě je možné, že obecní úřad obce s rozšířenou působností řízení vůbec nezahájí a zadržený řidičský rovnou vrátí. Pokud by však šlo o podezření z trestného činu, mohl by tak zřejmě učinit až po projednání se státním zástupcem, resp. pokud by státní zástupce k zahájení řízení neudělil souhlas.*“ (BUŠTA, P., KNĚŽÍNEK, J.: Zákon o silničním provozu. Komentář, Praha: Wolters Kluwer, 2016.)
25. Soud se s uvedeným výkladem § 118c odst. 1 zákona o silničního zákona ztotožňuje a uzavírá, že s ohledem na dopad zahájení řízení o zadržení řidičského průkazu podle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu by podle něj bylo možné konstatovat nezákonný zásah spočívající v zahájení (a vedení) tohoto řízení v situaci, kdy by již z oznámení o zadržení řidičského průkazu podle § 118b zákona o silničním provozu, případně dalších podkladů předaných spolu s ním policií bylo zřejmé, že jednání, pro které byl řidičský průkaz zadržen, vůbec či s velkou pravděpodobností nevykazuje znaky přestupku.
26. Soud proto shledal žalobu přípustnou. S ohledem na skutečnost, že se žalobce i přes řádné doručení předvolání bez omluvy nedostavil k nařízenému soudnímu jednání, soud musel vycházet z petitu navrhovaného v žalobě, ve kterém se žalobce domáhal, aby soud zakázal žalovanému v tomto zásahu spočívajícím v zahájení a vedení řízení pokračovat. Soud proto vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování soudu a zabýval se tím, zda důsledky tvrzeného zásahu trvají či zda hrozí jeho opakování (6. podmínka). Po přezkoumání skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování soudu, a po proběhlém jednání soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

27. Z listin založených v předloženém správním spise soud zjistil, že žalovaný žalobci zaslal Oznámení o zahájení správního řízení o zadržení řidičského průkazu ze dne 23. 7. 2019, které žalobce převzal dne 25. 7. 2019. Podnětem pro zahájení řízení podle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu byla oznámení o zadržení řidičského průkazu ze dne 20. 7. 2019 a potvrzení o zadržení řidičského průkazu ze dne 19. 7. 2017 vydaná dopravním inspektorátem Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje. Na základě žádosti soudu žalovaný předložený spis doplnil o rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 3. 3. 2020, č. j. KUUK/035083/2020/Fid/2, kterým bylo uvedené řízení o zadržení řidičského průkazu zastaveno. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 8. 3. 2020. O den později byl žalobcem podle předloženého potvrzení převzat jeho řidičský průkaz.
28. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2014, č. j. 1 Afs 60/2014-48, „došlo-li k ukončení zásahu (netrvá zásah, jeho důsledky ani nehrozí jeho opakování), nelze se domáhat, aby soud zakázal správnímu orgánu pokračovat v porušování žalobcova práva a přikázal mu obnovit stav před zásahem. Dojde-li ke změně skutkového stavu až v průběhu řízení před krajským soudem, je žalobce oprávněn změnit žalobní petit; správní soud změnu petitu připustí za podmínek § 95 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, užitého přiměřeně podle § 64 s. ř. s. (viz obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 Aps 3/2006 – 69, publikovaný pod č. 1590/2008 Sb. NSS). Žalobce rovněž může již v žalobě navrhnout eventuální petit: primárně se bude domáhat zákazu pokračování v porušování konkrétního žalobcova práva nebo příkazu obnovit stav před zásahem a eventuálně (pokud zásah v mezidobí skončí) bude požadovat určení, že zásah byl nezákonný“.
29. Žalobce se v žalobě domáhal toho, aby soud žalovanému zakázal v tvrzeném nezákonném zásahu pokračovat. V době vydání soudu však již tvrzený zásah netrval. Jelikož nebyla navržena změna žalobního petitu, soudu nezbylo než žalobu zamítnout.
30. Pro úplný kontext soud dodává, že zákonností zásahů, kterých se měli vůči žalobci dopustit příslušníci dopravního inspektorátu Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje a které spočívaly ve výzvě žalobci k provedení dechové zkoušky přístrojem Dräger dne 19. 7. 2019 v čase 22:27 hodin (první dechová zkouška) a v čase 23:03 hodin (druhá dechová zkouška) a zadržení řidičského průkazu na základě pozitivních výsledků těchto dechových zkoušek, se soud na návrh žalobce zabýval v řízení vedeném pod sp. zn. 16 A 27/2019. Rozsudkem ze dne 19. 5. 2021, č. j. 16 A 27/2019-48, soud žalobu zamítl.
31. Soud tedy žalobu vyhodnotil jako nedůvodnou, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
32. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den Shodu s prvpisem potvrzuje G. Z.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 19. května 2021

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)